

Sea Devils: Ready to win!

American Football in Hamburg

Achtergrond - 1 april 2006

Na de voetbalwedstrijd St. Pauli-Chemnitzer FC zijn Judith en ik snel naar de afgesproken plek gegaan om samen met Nick, Denny en Froukje onze American Footballwedstrijd te zien. Deze wedstrijd vond plaats in het HSV stadion.

Een moter kwam aanrijden met een mascotte achterop en die zag er echt schattig uit. Deze lieten we, nadat hij was uitgestapt, echt niet voorbij gaan. Dus effe roepen en ja hoor hij komt er al aan. De zin: *Wir wollen gern ein Bild machen*, hebben we wel 20 keer gezegd. Nog een foto van een Skoda-beer die ons een handkus geeft. Zo we gaan goed, maar er valt me wat op: het publiek is heel stil. Misschien ligt het aan mij, maar er is geen begrafenis. Af en toe zie ik dat er geïrriteerde supporters naar ons kijken. O, sorry, maken we veel lawaai? We zijn hier om plezier te hebben.

De wedstrijd

De regels snapte ik niet en ik wist alleen doordat er gejuicht werd dat een punt werd gescoord. De wedstrijd was daarom niet interessant en ik volgde het nauwelijks. De banken waar de spelers op zaten waren enkele meters voor ons en we probeerden contact te maken met de spelers. We riepen en gilde, maar niemand keek om en de supporters vonden het niet zo leuk. Nou dan niet, dan gaan we jullie irriteren, we riepen spelers en gaven ze een bijnaam. Een speler, nr. 7, heette Berlin en dat was echt grappig, want hij speelde voor Hamburg. We werden door Dickerson genegeerd, uiteindelijk lachte Reed (nr. 31) naar ons. Of hij onze poster had gelezen was nog maar de vraag.

Interview

Nu werd het tijd om iemand te interviewen, maar wie? De meesten keken door onze luidruchtigheid niet aardig naar ons. Een bovenbuurvrouw leek mij wel oké dus zij werd het. Mevrouw Iris Jurs is geen fan, maar ze vindt dat er een gezellige sfeer heerst. Ik vroeg haar of ze de spelregels kende en of ze dat mij ook kon uitleggen. Ze kende de spelregels niet, als ze wat wil weten dan legt haar man dat uit. Nou gelukkig dat hij het wel snapt, anders kon haar zus of zwager dat uitleggen, want die waren ook meegekomen. Ik wilde weten welke speler ze het

beste vond, maar ze kenden geen spelers. Ehh, u kent geen spelers en geen regels, waarom gaat u dan niet gewoon naar een voetbalwedstrijd? Dat vond ze niet interessant en ze wil wel vaker komen.

De wedstrijd werd verlengd, omdat er geen winnaar was. Nu werd het publiek wakker, sommigen kwamen naar de eerste rij. Het lawaai dat ze maakten was oorverdovend, maar ons wel raar aankijken als wij met ze drieën schreeuwen. De score bleef gelijk (17-17), ook goed. De spelers kwamen nu langs de tribune en gaven handtekeningen en handschoenen. Dat wilde ik dus ook, een handschoen heb ik niet gekregen, maar wel tien handtekeningen. Een paar foto's gemaakt met spelers en later werd mij verteld dat ik andere mensen had geduwd om aan de beurt te komen. O, dat heb ik dus echt niet gemerkt en mensen nog *entschuldigung!*

Dit is een artikel gedownload via [duitslandinstituut.nl](https://www.duitslandinstituut.nl).

Artikel: <https://www.duitslandinstituut.nl/artikel/3704/sea-devils-ready-to-win>